

*Kettőnk arca közé
a felhők reggelre behajóztak.
Foszlik az emlékezetünk,
itt nem lesz újra tavasz.*

Legenda

*Pokolból arcom főleg
füst nélkül
pernye nélkül.*

*Szövétnek gyanánt se immár
csak a parázs
fényével heve is már csak ragyogás.*

*Mint mennybemenetel képe képzeletben
mint a befejezettség történése
egy kölyök tudásra gyulladt velejében
vagy vének jégszívében.*

*Pokolból főleg az arcom
mert lezuhan
a szemmel láthatatlan
de bizonyos zuhanással a pokol.*

*Csak a tudást kérdezi vissza
holnap az elmúlásból
az ember ha ember marad a Földön
a kérdező.*

SZALAI CSABA

Nem szólt érted

*a déli harang, csak a varjak szóltak Mumm mezején:
jobb lett volna talán, ha a gyomrunk volna koporsód,
jobb lett volna talán kikopácsoljuk szemedet, mert
hull feketén az üszögpör bársony mérge, s hull feketén
feledés; ország iszonyú feledése.*

Már a neved a szegények hű muskátlivirága maradt,
de ki tudja, hol nyugoszik az a hű muskátlivirág?
Elrongyult lélekmelegítő évi ruhádban láttalak én
egy képen ott kiszegezve a könyved lapján.
Ó még tán a Bánat is inna arcod kútjából,
olyan szomorú.

Ó ki is érti, kinek robotoltál ott a világok alján,
ó ki is érti. — Jött fejehajtó hír csoda őze,
sétált föl meg előtted rétek nádremetéje,
de Te nem jöttél ki a nagy Meotis mocsarakból,
vágta a nádak orgonahangú mélyét, megvérezted
a szád a bugák sípján, hogy toborozd a beszédek
szép-szomorú seregét — nem jöttél ki Te onnan.

Aztán láttalak én a gyerek bojtárt
ütve ütések szíj tenyerén,
ha a kis fene barmok hümmögték a falást,
bégették a vizet — meghogy
a kopjás villa rád veti ölni magát
gazda urad tenyeréből, így is láttalak én.

És Te a csizmád szárán róttad a verset,
rajta viselted, el ne felejtsd,
s hónapokig a lopott fény lámpázó karikája
forgott éjjel, éjjeleken egy vak „kamorában”
összerepedt sorokon — nézted az írást,
bámultak jehovisták, csonk ceruzádnak kékje
virágzott ballada fákon. — El nem ronthat
téged Idő, ország iszonyú feledése. Nem szólt
érted a déli harang, csak a varjak, ballada apja,
édesapám.

SERFŐZŐ SIMON

Otthonunk: e táj

1

Földekkal elárasztott táj:
fölhullámszának
a magas öltetőre a barázdák.